

af tillægget til restskat, nemlig 8 pct., måtte man formentlig for at bevare afbalanceringen over for tillægget til restskat samtidig vende tilbage til den tidligere ordning, hvorefter godtgørelsen af overskydende skat skulle medregnes til den skattepligtige indkomst.

Der synes ikke at være tilstrækkelig anledning til at vende tilbage til den tidligere ordning.

Spørgsmål 5:

Udvalget udbeder sig en opstilling over samtlige rentesatser for overskydende skat og restskatter og for A restancer og B-restancer. Endvidere en oversigt over rentebeløbenes skattemæssige behandling.

Svar:

Tillægget til restskat udgør 8 pct. Tillægget er ikke fradragsberettiget ved indkomstopgørelsen. *Godtgørelsen for overskydende skat* udgør normalt 5 pct. Der ydes dog ingen godtgørelse af overskydende skat, der modsvares af frivillig indbetaling, der er foretaget i slutligningsåret (i perioden 1. januar — 15. marts). Der ydes heller ikke godtgørelse af den del af overskydende skat, der overstiger 100.000 kr. Godtgørelsen for overskydende skat skal ikke medregnes ved indkomstopgørelsen.

Morarenten ved for sen indbetaling af B-skat og restskat udgør 1 pct. pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne. Denne morarente er fradragsberettiget ved indkomstopgørelsen.

Morarenten for de indeholdelsespligtige ved for sen indbetaling af indeholdt A-skat udgør ligeledes 1 pct. pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne. Denne morarente er derimod ikke fradragsberettiget ved indkomstopgørelsen.

Rentegodtgørelsen ved for sen tilbagebetaling af overskydende skat dvs. tilbagebetaling efter den 1. oktober i slutligningsåret udgør ½ pct. pr. påbegyndt måned fra den 1. september i det pågældende år. Rentegodtgørelsen ved tilbagebetaling af for meget opkrævet restskat udgør ligeledes ½ pct. månedlig, der beregnes fra forfaldsdagen for de tidligere opkrævede beløb. Disse rentegodtgørelser skal medregnes ved indkomstopgørelsen.

Spørgsmål 6:

Udvalget udbeder sig et skøn over antallet af kvinder, som i 1974 ikke kan anses for medhjælpende hustruer, fordi de i 1973 har modtaget sygedagpenge og/eller selvstændig pensionsydelse.

Svar:

Det skal bemærkes, at det for den skattemæssige behandling som medhjælpende hustru for 1974 alene er indkomstforholdene i dette år og ikke i 1973, der er afgørende. Også med hensyn til adgangen til at få dagpenge som medhjælpende hustru er det forholdene i det aktuelle år, der lægges vægt på, jfr. vedhæftede uddrag af D-meddelelse nr. 2/1974 af 7. marts 1974 fra Sikringsstyrelsen.

I øvrigt har socialministeriet meddelt følgende oplysninger:

„Der foreligger ikke talmæssige oplysninger om udbetalte *dagpenge til medhjælpende hustruer* i 1973, men på grundlag af det materiale, der blev benyttet ved udgiftsberegningerne ved dagpengelovens gennemførelse, kan det skønsmæssigt anslås, at ca. 2.300 medhjælpende hustruer årlig vil få udbetalt mere end 2.400 kr. i dagpenge under forudsætning af en overført indkomst på gennemsnitlig 8.000 kr. jævnt fordelt omkring dette gennemsnit. Hvis den overførte indkomst gennemsnitlig er på 9.000 kr., vil det tilsvarende antal medhjælpende hustruer være ca. 2.600. Da den nye dagpengeordning først er trådt i kraft den 1. april 1973, kan de anførte skøn for 1973 nedsættes til henholdsvis knap 1.800 og knap 2.000.

Med hensyn til antallet af *medhjælpende hustruer, der modtager folke- eller invalidepension*, har socialministeriets økonomisk-statistiske konsulent tidligere beregnet antallet til at ligge på 13-1400 i 1971. Heraf anslås ca. 2/3 at være over 67 år, mens langt den overvejende del af resten anslås at være mellem 62 og 67 år. Under hensyntagen til, at de 62-67-årige hustruer, hvis ægtefæller modtager pension, fra 1. januar 1974 ikke selv er berettiget til folkepension, og under hensyntagen til stigningen i antallet af pensionister m. v. skønnes det nu, at der i 1974 vil være mellem 1.000 og 1.500 kvinder, der på grund af pensionsindtægt ikke kan anses for medhjælpende hustruer.“